

Almanya'da Metal İş Kolu Toplu Sözleşme Döneminde Taleplerimiz!

Almanya'da milyonlarca ağır sanayi işçisini ilgilendiren 2021 Toplu İş Sözleşmesi dönemi Aralık 2020 itibariyle başladı. Demir-Çelik ve Elektro Metall iş kolunda çalışan işçilerin ücretlerinin arttırılması talebiyle, iş kolunda örgütlü olan IG-Metall sendikasının önderliğinde yürüyen TİS süreci bu yıl daha da zorlu geçecek. Metal iş verenleri temsilen pazarlığı Gesamtmetall (Metal İşverenler Birliği) sürdürmekte ve bu yıl hiçbir şekilde zam yapılamayacağı konusunda diretmektedirler.

Korona pandemisini fırsata çevirmek isteyen Gesamtmetall, işçilerin hayatı ve sağlıkları pahasına fabrikalarda yoğun iş temposuyla çalışmalarını hiçe sayılmaktadır. Hayatın her alanında Korona kısıtlanmalarına gidilirken; sokağa çıkma yasağı, ailelerin toplu ziyaretleri, kültürel ve sportif etkinlikler... yasaklanırken iş yerlerinde hiçbir şey yokmuş gibi üretime devam edilmektedir. Birçok işyerinde bundan kaynaklı binlerce işçi Korona salgınına yakalandı. Çünkü iş yerlerinde insanlar sürekli yan yana çalışmak zorundalar ve bazı iş kollarında ara bırakmanın bile imkânı olmadığı bilinmesine rağmen bir önlem alınmadı/alınmamaktadır.

Bu süreci fırsata çevirmek isteyen iş verenler, her alanda kısıtlanmalar ve kazanılmış haklara yönelik yeni saldırı paketleri hazırlamada gecikmediler. Özellikle de birkaç yıldır planladıkları işten çıkartılmalara, pandemi de bahane edilerek yeniden hız verildi. Sadece Elektro Metal ve Demir Çelik iş kolunda işten çıkartmaların sayısı yüz binleri geçeceği tahmin edilmektedir. Aynı şey tabii ki diğer iş kolları içinde geçerlidir. Bunların başında kiralık iş olarak bilinen (Leiharbeit) modern kölelik sisteminde çalıştırılan işçiler ilk çıkartılanlar oldu. Ayrıca çoğunluğunu göçmen kökenli kadınların oluşturduğu minijob olarak tanınan iş kolunda yüzbinlerce işçi işsiz kaldı bu süreçte. Bunların hiçbir yasal güvencesi olmadığından dolayı, işsizlik parası da alamamaktadırlar. Her anı fırsata çevirmeye çalışan sömürü sistemi, pandemiye de tabii ki işçi ve emekçilere saldırıya dönüşürecektir.

Alman devleti pandemi sürecinde peş peşe çıkardığı pandemiden dolayı devlet yardımı paketlerinde, toplam 1.8 Trilyon iş verenlere mali destek sunuldu. Sunulan bu desteğin aslan payı büyük işletmelere verildi. Küçük işletmelere de sadece ilk başlarda cüzi bir miktar sunuldu ve sunulan bu yardım kiralarını bile karşılamaya yetmemektedir. Bu yardımlara rağmen işlerin azalmasından kaynaklı, uygulanan kısa süreli çalışmadan dolayı yaklaşık 6 Milyon işçi kısa süreli çalışmadan etkilendi.

Elektro ve Metal İş Kolu Toplu Sözleşmesi

Yukarıda belirttiğimiz süreçte başlayan Elektro ve Metal iş kolu toplu sözleşmesi görüşmeleri, iş verenlerin bir saldırı paketlerine dönüşmüş durumdadır. Toplamda 3.8 Milyon işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme görüşmeleri Gesamtmetall ve IG Metall arasında 14 Aralık'ta ilk görüşmeyle başladı. Bu iş kolunda, Daimler, VW, MAN vb. gibi araç üretim şirketleri ve onun yan sanayisini kapsamaktadır. Bu iş kolunda 2020 toplu sözleşmesi sıfır zamlarla sonuçlandı. Bundan kaynaklı da bu şirketler bir önceki yıla göre karlarını yükselttiler.

IG Metal sendikası toplu sözleşmede daha çok iş güvencesi üzerinden taleplerini belirlediler. Talepleri; 12 aylığına, iş güvenliği, çalışma günlerinin 4'e ve 7 saate düşürülmesi ve yüzde 4 zam. Elektro ve Metal tekelleri adına toplu sözleşme sürdüren Gesamtmetall ise sıfır zam ve çalışma süresinin düşürülmesi üzerinden taleplerini belirledi. Talepleri; bu yıl toplu sözleşmelerde ücret artışı dondurulmalı, çalışma günlerinin 4'e düşürülmesi ve günde 7 saat çalışılması.

Ne tesadüftür ki; iş verenler ile sendikalar iş günü ve saatinin düşürülmesi konusunda aynı önerilerde bulunmaktadırlar. Bunun tabii ki kendisine göre bazı nedenleri var. Kapitalist Emperyalist sistem bir kriz içerisinde ve bunun çözümü için çeşitli yeni planlamalar yapmaktadır. Bunlardan biriside çalışma süreci ve ücret meselesidir. Her yıl toplu sözleşme dönemlerinde belirli bir yüzdelle zam alan işçilerin ücretlerinin bir şekilde dondurulması gerekiyor. Buradaki hedefte

tekellerin kâr marjını yükseltmek ve uluslararası alanda tekellerin rekabet gücünü arttırmaktır. Pandemiden kaynaklı bu yılki toplu sözleşmeleri bu amaçları için fırsata çevirmek istemektedirler.

Şunun altını çizmek gerekiyor; iş saatlerinin ve haftalık iş gününün düşürülmesi talebi doğrudur ve savunulmalıdır. Özellikle de tekniğin bu kadar geliştiği günümüzde, 150 yıl önce büyük mücadelelerle kazanılmış olan 8 saatlik iş gününün kısaltılması artık bir zaruri yettir. Fakat sendikanın ve iş verenin talebi bu değil, tamamen işçilerin ücretlerinin düşürülmesine yönelik bir taleptir. Çünkü; gerek iş verenler ve gerekse de IG Metal günlük çalışmanın 7 saate düşürülmesi ve haftalık çalışma süresinin 4 güne indirilmesini talep ederken bunu tam ücret karşılığında savunmamaktadır. Buda yaklaşık olarak işçi ücretlerinde yaklaşık yüzde 20 ücret kaybını getirmektedir. Yani toplu sözleşmede bu talep kabul edilirse Elektro-Metal iş kolunda çalışan işçiler yüzde 20 ücret kaybına uğrayacaklardır.

Demir Çelik İş Kolu Toplu Sözleşmesi

Demir Çelik iş kolunda da bu dönem toplu sözleşmeleri paralel olarak sürmektedir. Arcelor Mittal, ThyssenKrupp... gibi büyük işletmelerde çalışan, toplamda 280 bin işçiyi ilgilendiren toplu sözleşmeleri de bu dönemde başladı.

Pazarlığı aynı şekilde IG Metall ve Gesamtmetall tarafından sürdürülmektedir ve taleplerde aynı içeriktedir. İş verenler bu iş kolunda da kriz bahanesiyle devletten en çok sübvansiyon alanların başında gelmektedir. Buna rağmen gelecek dönem zarfında on binlerce işçi çıkarma planları yapılmaktadır. Sadece ThyssenKrupp 11 bin işçi çıkarmayı planlamaktadır.

Sendika Önderliğinin Tavrı

Sendikaların tavrı son yıllarda olduğu gibi bu dönemde, iş verenler birliğiyle kol kola yürümektedir. Almanya'da Sosyal Partnerlik (Sozial Partnerschaft) olarak adlandırılan, işçi ve işverenleri temsilcilerinin gelişmelerde birlikte hareket etmesi ve sosyal davranması olarak açılımı yapabileceğimiz bu durum, esasta işçilerin hak ve özgürlüklerinin kapitalist sisteme peşkeş çekilmesidir. Tam da bu siyasetten dolayı, sistem krize düşünce ilk yardımlarına koşan sendikalar olmaktadır. Örneğin; 2008 yılındaki krizde sendikal önderliğin ilk yaptığı "kriz var sorumluluğumuzu yerine getirerek bu dönem sıfır zam talep edeceğiz" dediler. Aynısını 2020 toplu sözleşme sürecinde de karara bağladılar. Bu dönemde, iş yerlerinin (iş güvenliğinin) garanti altına alınması uğruna toplu sözleşmelerde ücret artışını çok öne çıkarmamaktadırlar.

İş yerlerinde işçilerin, toplu sözleşme sürecinde greve gidilerek iş durdurulmasını ret eden sendikal önderliği, uyarı grevleri, araba konvoyu, göstermelik mitinglerle süreci geçiştirmektedir. Yapılan bu eylemlerle esasta işçilerin öfkelerini yatıştırmaktadırlar.

Bir şeyin altını çizmek gerekiyor, bugün sendikalar bu durumdaysa burada Almanya'daki sübjektif güçlerin ve işçi önderliğinin de önemli payı vardır. Öncü gücün zayıf olması, işletmelerde ki örgütlü gücün yok denilecek kadar zayıf olmasından da kaynaklanmaktadır. Toplumsal muhalefetin de zayıflığı bunu beslemektedir. Yapılan işçi direnişlerini küçümseyen, destek vermeyen bir durumla karşı karşıyayız. Tüm bunlar işbirlikçi sendikal ağalığını güçlendirmektedir.

Taleplerimiz Ne Olmalıdır

Toplu sözleşme dönemleri, işçi ve emekçilerin en duyarlı oldukları dönemlerdir. Bir taraftan ücret artışı için mücadele ederken, diğer taraftan da gelişmeleri siyasi olarak yorumlama konusunda daha duyarlı davranmaktadırlar.

Sendikal önderliği, işçilerin dışarıdan etkilenmemesi için yapılan eylem ve etkinliklere devrimci ilerici güçlerin dahil olmasını istememektedirler. Dışarıdan müdahaleyi engellemek için ellerinden geleni yapmaktadırlar ve yapacaklardır da. Bundan dolayıdır ki işletmeler içerisinde örgütlü olmak, buradaki mücadelecilerle ortaklaşmalar çok önemli bir yerde durmaktadır. Çünkü içeride

örgütlü olduğunda, oradaki taban harekete geçirildiğinde, alttan yukarıya doğru baskı yapılabilir. Bunun içindir ki; "iş yeri çalışması ve sendikal mücadele" olarak belirlenen yönelim doğrultusunda, iş yerlerinde bu dönem örgütlenmeye ağırlık verilmesi esas talep olmalıdır...

Bu çerçevede bakıldığında, süreçteki toplu sözleşme sürecinde hangi talepler öne çıkarılması gerektiğine verilecek ilk cevap tabi ki, sadece işçi ücretlerinin yükseltilmesi değil, politik taleplerin de öne çıkartılması ve bununla birleştirilmesi gerekiyor. Bu bağlamda talepler belirlenmeli ve buna göre taleplerimizi çeşitli başlıklar altında sıralayabiliriz.

Koşulsuz Genel Grev Hakkı

Taleplerimizin başında, koşulsuz genel grev hakkının kazanılması talebi olmalıdır. Almanya'da işçilerin genel grev talepleri yasaklanmış durumdadır. Faşizmle yönetilen ülkelerin birçoğunda bile genel grev hakkı varken, Almanya'da buna çağrı yapmak bile suçtur.

Grev hakkı sadece işletmelere özgün; uyarı grevi ve toplu sözleşmelerde sonuç alınamazsa o iş kolunda greve gidilmektedir. Greve gitmek içinde önceden işçilerin onayına sunulup, çoğunluğun alınırsa yapılabilmektedir.

Almanya'daki siyasal gelişmelere tavır takınmak, hükümetin/devletin hak ve özgürlüklere yönelik saldırılarını işçiler genel greve giderek karşı koyamamaktadır. Hatta bundan kaynaklı işletmelerde de greve gidilememektedir. Kısacası siyasi gelişmelere karşı tavır almak ve toplumsal muhalefetin bir bileşeni olan işçilerin genel greve giderek, mücadele etmeleri ellerinde alınmış durumdadır.

Bundan dolayı bu dönemde öne çıkarmamız gereken en önemli şiarımız genel grev hakkının tanınması ve buna ilişkin her türlü engelin kaldırılmasıdır. Genel grev hakkı yasallaştırılması olmalıdır.

Tam Ücret Karşılığında 6 Saatlik İş Günü

Uzun yıllardır birçok ülkede toplumsal muhalefetin bileşenleri haftalık çalışma süresinin 30 saate düşürülmesi ve günlük çalışmasının 6 saate indirilmesini talep etmektedirler. Tekniğin geliştiği, birçok alanda üretimde robotların kullanıldığı, üretimde işçi gücüne duyulan ihtiyacın azaldığı bu dönemde günlük çalışma saatlerinin 8 saat olarak kalması, işçi sınıfına yönelik en büyük saldırıdır. İşçilerin 150 yıl önce büyük mücadelelerle kazandıkları 8 saatlik iş gününün 6 saate düşürülmesi talebi öne çıkarılması gerekiyor.

Toplu sözleşme döneminde her iki iş kolunda da buna ilişkin bir talep söz konusudur. Fakat oradaki talep daha çok işçi ücretlerinin düşürülmesine ilişkindir ve o talep kabul edilirse işçilerden ortalama yüzde 20 ücret kaybı olacaktır.

Buna karşı öncü işçiler olarak öne çıkarılması gereken talep, tam ücret karşılığında 6 saatlik iş günü ve haftada 30 saat çalışma olmalıdır. Ve bu talebin kabul edilmesi için uzun vadeli bir mücadele gerektirmektedir.

Eşit İşe Eşit Ücret

Almanya'da ücretlerdeki adaletsizlik makası giderek açılmaktadır. Çalışanlar arasında kadınlarla erkekler arasındaki ücret eşitsizliği yaklaşık yüzde 20 civarındadır. Kadınlar, erkeklerle aynı iş kolunda ve aynı işi yapmalarına rağmen, ücretlerinin yüzde 20 düşük olması, kadın işçi ve emekçilere yapılmakta olan en büyük haksızlıktır.

Bu süreçte öne çıkarmamız gereken üçüncü önemli talebimizde eşit işe eşit ücret olmalıdır. Hayatın her alanında çalışan kadınların aynı ücrete tabi olması ve ücret eşitsizliğinin ortadan kaldırılması için bata kadın işçiler olmak üzere, tüm işçi ve emekçilerin ortak talebi olmalıdır. Buna

ilişkin yerli ve göçmen kadın örgütleri ortak bir talep olarak, kampanyaya dönüştürmeleri de doğru bir yerde duracaktır.

Kiralık İşçilik Yasaklansın

Kiralık iş gücü, modern köleliktir. Eskiden kölelerin çalışabilmeleri ve aç kalmamaları için ekmek ve su verilirdi. Yeni kölelik sisteminde ise işçilerin aç kalmamaları ve çalışabilmeleri için ekmek ve su alacak kadar ücret verilmektedir dersek abartmış olmayız kesinlikle.

Almanya’da krizlerin derinleştiği dönemlerde ilk etkilenen kiralık işçiler olmaktadır. Bunu 2008’de krizin derinleştiği dönemde gördük ve yaşadık. Günümüzde de aynısını yaşamaktayız. Birçok büyük işletmelerde, yüzde 30-40lara varan kiralık iş gücü, pandemi sürecinde ilk işlerine son verilenler oldu. Yüzbinlerce kiralık işçi işten çıkartıldı ve bunların tümü işsizler ordusuna katıldı. Aldıkları ücretlerin düşük olmasından kaynaklı, aldıkları işsizlik ücretleri kiralalarını bile karşılamamaktadır.

Kiralık iş gücünde çalışanların sayısı Almanya’da bir dönem bir milyona kadar varmıştı. Son yıllarda bu sayı biraz azalsa da halen, Almanya’nın yüz karası olarak durmaktadır. Özellikle elektro-metal ve Demir Çelik iş kolunda da yoğun kiralık işçi çalıştırıldığından ötürü, bu dönem kiralık işçiliğin kaldırılması ve işletmelerde çalışan kiralık işçilerin süresiz iş mukavelesiyle işe alınmaları talep edilmelidir.

İşten Çıkartılmalar Durdurulsun

Almanya’da tüm iş kollarında son yıllarda yoğun işten çıkartmalar önceden planlanmıştı. Endüstri 4.0 olarak nitelenen ve yeni üretim tarzı olarak kapitalist sistemin kendisini yeniden re organize etme planı olan bu süreçte, kol gücüne duyulan ihtiyacın azalmasından kaynaklı ve klasik üretimin de işçi ücretlerin düşük olduğu ülkelere kaydırıldığından dolayı işten çıkartılmalar yoğunlaşmaktadır.

Korona pandemisi tam da bu süreçte kapitalistlerin imdadına kavuştu, ya da kapitalistler bunu kendilerini yeniden örgütlemek için fırsata çevirdiler. Devletlerin kasalarında, işçi ve emekçilerin verdiği vergilerden 1.8 Milyar yardım alan tekeller, bunu işçileri işten çıkarma saldırısıyla yanıt oldular.

Korona virüsü döneminde işten çıkartılmaların yasaklanması ve bunun yeni toplu sözleşmeler döneminde bir talep olarak savunulması bir elzemdır. Özellikle de bu dönemde kısa süreli çalışmak zorunda kalan işçilerin bu hakları dolduğunda işten çıkartılmamaları ve çalıştıkları işletmelerde hiçbir kayıpları olmadan üretime devam etmeleri önemli taleplerin içinde olmalıdır. Şiarımız; “işten çıkartılmalar yasaklanmalı” olmalıdır.

Kısa Süreli Çalışma Sürecinde Tüm Ücret Ödensin

Almanya’da pandeminin yaygınlaşmasıyla birlikte birçok işletme kısa süreli çalışmaya başvuru yaptı. İstatistiklere göre güncel olarak toplamda 6 Milyon işçi, kısa süreli çalışmadan dolayı işsizlik yardımı almaktadır.

Kısa süreli çalışmadan dolayı, çalışmadıkları süre için işsizlik yardımı alan işçiler, ilk 4 aylık dönemde, ücretlerinin evli ve çocuklu olanlar yüzde 67, çocukları olmayanlar yüzde 60’ını almaktadırlar. Bu süreç 4 ayı geçtikten sonra yüzde 87 ve 80 olmaktadır. Yardım almaları süreci 24 aya kadar sınırlanmıştır. Bu süreç sonuçlanınca işçiler ya işten çıkartılacak, ya da çalıştıkları işletmelerde tam süre çalışmaya devam etmektedirler.

Bu dönemde kısa süreli çalışmada yararlanan işçilerin, ücret kayıpları çalıştıkları işletmeler tarafından tamamlanması talebi de bununla bütünlüklü ele alınmalıdır.

İşçilerin Zam Talepleri Kabul Edilsin

Toplu sözleşme döneminde IG Metall'in talep ettiği işçi ücretlerinin yüzde 4 arttırılması talebi kabul edilmelidir. Özellikle sendika önderliğinin bu talepten geri adım atmaması için işçilerin baskı uygulaması önemlidir. Alınacak zam ücretinin ertelenmesine karşı çıkılmalı ve hemen uygulanması talep edilmelidir.

Aynı şekilde çalışma süreci ve günü kısaltılması talebi mutlaka tam ücret karşılığında olması talep edilmelidir. Kesinlikle işçilerin ücret kaybının yaşamaması için, yoğun baskı uygulanmalıdır.

Metal İş Kolunda Çalışanlara İş Yeri Garantisi Sağlansın

Toplu sözleşme sürecindeki taleplerden biri olan, Metal iş kolunda çalışanların iş güvenliğinin süresiz garanti altına alınması talebi yoğun dile getirilmelidir. Çünkü birçok işletme toplu sözleşme sürecinde işten çıkartmalarda yoğunlaşacaktır. Fakat, buna karşı ücret zammının talep edilmemesi, yani sıfır zam talebi kesinlikle ret edilmelidir. İten çıkartılmalar yasaklanmalı ve yüzde 4 zam verilmelidir talebi kapsamlı savunulmalıdır.

Sonuç Yerine:

Yukarıda saydığımız taleplerimiz makul ve kabul edilir taleplerdir. Emperyalist sistemin işçi ve emekçilere yenilik saldırılarına karşı, öncü işçi ve emekçiler olarak, bu talepler doğrultusunda, yerli ve göçmenler olarak birleşmeliyiz. Çeşitli birliklerle taleplerimizi güçlü dile getirmek ve sendikalara karşı alttan gelen baskıyı yoğunlaştırmak için yeni yeni ortak çalışmalara ihtiyacımız var. Baskı ve sömürüye karşı mücadeleyi hayatın her alanında olduğu gibi, çalıştığımız alanlarda da ortak bir şekilde daha güçlü haykırmalıyız. Bizler bir elin tek tek parmakları gibiyiz, bu parmaklar birleştiğinde vurucu bir yumruk olacaktır. Evet, zaman yumruk olup, taleplerimizi güçlü vuruşlarla dile getirme zamanıdır.